Súd:	Okresný súd Bratislava V
Spisová značka:	7C/378/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1507235915
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 10. 2010
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eva Šajmovičová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA5:2010:1507235915.11

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava V samosudkyňou JUDr. Evou Šajmovičovou v právnej veci navrhovateľa: prof. D.. E. E., B., bytom J. XX, T., zast.: JUDr. Jaroslav Fridrich, advokát, Koceľova 9, Bratislava proti odporcovi: PEREX a.s., IČO: 00 685 313, so sídlom Trnavská cesta 39/A, Bratislava, zast.: Advokátska kancelária Hagyari, Kubovič & Partners, s.r.o., Vlčkova 8/A, Bratislava o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na vlastné náklady uverejniť vo svojom denníku Pravda v printovej forme a v elektronickej forme na internetovej stránke denníka Pravda, ospravedlnenie v tomto znení:

„Denník Pravda sa ospravedlňuje prof. D.. E. E., B.. za uverejnenie nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií týkajúcich sa jeho osoby a profesie, ktoré boli uverejnené v našom denníku dňa XX.XX.XXXX v článku s názvom „C., H.n“. Nie je pravdou, že prof. D.. E. E., B.. v čase publikácie článku nechcel rešpektovať ustanovenia zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách a nabádal vysoké školy, aby ignorovali nový zákon vtedajšieho ministra školstva prof. O.. D. E., B.., tak ako o tom informoval denník Pravda v predmetnom článku.“

Opravu je odporca p o v i n n ý uverejniť na rovnakom mieste a rovnakým písmom, ako boli uverejnené údaje, na ktoré sa oprava vzťahuje.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 10.000 Eur ako aj nahradiť trovy súdneho konania vo výške 26.911,14 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojím návrhom zo dňa 31.12.2007 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zdržať sa tvrdení, že navrhovateľ výkonom viacerých pracovných úväzkov nerešpektuje zákon č.131/2001 Z.z. o vysokých školách a verejne vyzýva na jeho porušovanie.

Ďalej žiadal, aby odporca bol zaviazaný do 30 dní od právoplatnosti rozsudku uverejniť na vlastné náklady v denníku Pravda ospravedlnenie v tomto znení:

„Denník Pravda sa ospravedlňuje prof. D.. E. E., B.. za uverejnenie nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií týkajúcich sa jeho osoby a profesie, ktoré boli uverejnené v našom denníku dňa 22.11.2007 v článku s názvom „C., poslanec a profesor nechce rešpektovať zákon“. H.. D.. E. E., B.. v čase publikácie napadnutého článku neporušoval a ani v tomto čase neporušuje ustanovenia zákona č. 131/2001 Z.z. o vysokých školách v platnom znení. H.. D.. E. E., B.. nikdy nenabádal vysoké školy, aby ignorovali nový

zákon ministra školstva prof. O.. D. E., B.. Právna analýza, ktorú podľa článku cit.: „rozposlal na školy“ je jeho nezáväzným doktrinálnym výkladom, ktorý sám z vlastnej iniciatívy nikdy žiadnemu rektorovi a žiadnej vysokej škole neposlal. Taktiež žiadnym spôsobom neporušil povinnosti ukladajúce poslancovi NR SR informovať o svojich majetkových pomeroch.“ Súčasne navrhovateľ žiadal, aby bol odporca zaviazaný zaplatiť odporcovi 497.908,78 Eur (15.000.000,-Sk) titulom nemajetkovej ujmy ako aj k náhrade trov konania.

Rozsudkom zo dňa 27.1.2009 súd návrh v celom rozsahu zamietol a zaviazal navrhovateľa k náhrade trov konania vo výške 13.990 Eur. Uznesením zo dňa 29.1.2010 odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V priebehu konania navrhovateľ upravil petit rozhodnutia tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Ďalej žiadal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 232.357,43 Eur ako aj k náhrade trov konania. Súd v intenciách zrušujúceho uznesenia doplnil dokazovanie výsluchom svedkov prof. E.. R. P., prof. D.. D. P., prof. S.. L. P. a oboznámil sa s výpoveďami svedkov W. H., A. E., O.. E. E., C.. I. C., C.. D.. D.

S., D.. T. J., O.. D. G., C.. D.. E. R., H.. M. G. B.. Ako aj s ďalšími listinnými dôkazmi: článok uverejnený v Pravde dňa 22.11.2007 pod titulom: “C., poslanec a profesor práva nechce rešpektovať zákon“, internetová diskusia k článku, právna analýza prof. E. E. zo dňa 24.9.2007, stanovisko pléna Slovenskej rektorskej konferencie (SRK) zo dňa 30.11.2007, list O.. H. T., konateľa spoločnosti Q. C., s.r.o. zo dňa 12.12.2007, list O.. D. U., prednostu E. v M. zo dňa 17.12.2007, preskúmanie došlej korešpondencie K. sv. B. a E. v Q. zo dňa 12.5.2010, zápisnica zo 42. zasadnutia pléna Slovenskej rektorskej konferencie zo dňa 30.11.2007, pričom zistil tento skutkový stav:

Dňa 22.11.2007 odporca, ktorý je vydavateľom denníka Pravda, v svojom denníku uverejnil článok s nadpisom: „ C., poslanec a profesor práva nechce rešpektovať zákon“, v ktorom rozoberá problematiku resp. situáciu, ktorá sa dotýka dĺžky pracovného času zamestnancov vysokých škôl, ktorá nastala v súvislosti s prijatím zákona č. 363/2007 Z.z. (zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách). V predmetnom článku okrem iného sú uverejnené výroky:

„Šéf Ústavnoprávneho výboru poslanec E. E. (J.) nabáda vysoké školy, aby ignorovali nový zákon ministra školstva D. E. (J.). „E. uviedol, že mu nerobí problém sedieť na viacerých stoličkách, ani jedného miesta sa nechce vzdať a tvrdí, že nekoná protiprávne.“ „E. rozposlal na školy list so svojou právnou analýzou, podľa ktorej rektori nič meniť nemusia, lebo ministrovo obmedzenie je nezmyselné.“ „Koľko E. spolu zarába za všetky svoje zamestnania a funkcie, nie je jasné.“

„Prípadov, ako je E., je v školách veľa.“,

ktorých pravdivosť napáda navrhovateľ vo svojom návrhu a uvádza, že sa dotýkajú jeho občianskej cti, dobrej povesti a mena žalobcu.

Navrhovateľ uviedol, že za nepravdivý a znevažujúci považuje už titulok predmetného článku: „C., poslanec a profesor práva nechce rešpektovať zákon.“ Pri písaní tohto článku autori mali zrejme na mysli ustanovenie § 74 ods. 3 zákona o vysokých školách, ktorý upravuje maximálnu dĺžku pracovného času zamestnancov vysokých škôl. Ohľadne tejto problematiky navrhovateľ dňa 24.9.2007 vypracoval právnu analýzu pre interné potreby vysokej školy v J. na požiadanie O.. P., manažéra školy v J.. Nezakladá sa na pravde, že by túto právnu analýzu rozposlal na vysoké školy. V ďalšom navrhovateľ uvádza, že aj ostatné vyššie uvedené výroky, ktoré sa nachádzajú v článku sa nezakladajú na pravde a jednoznačne sú namierené proti nemu, sú urážlivé a znevažujúce, preto sú spôsobilé zasiahnuť výrazným spôsobom do jeho práva na ochranu osobnosti, nakoľko v značnej miere znižujú jeho dôstojnosť a vážnosť. Ďalej uviedol, že uverejnenie predmetného článku malo veľmi intenzívny dopad na širokú verejnosť, čo je zrejmé aj z ohlasov, ktoré sa objavili na internete. Vzhľadom na závažnosť a maximálny deštrukčný potenciál šírených nepravdivých údajov žiada priznať aj nemajetkovú ujmu vo výške 232.357,43 Eur, ktorú považuje za primeranú hĺbke zásahu do jeho občianskej cti, súkromia, mena a legitímneho práva na sebarealizáciu.

Odporca uviedol, že výroky, uverejnené v predmetnom článku, ktorých pravdivosť navrhovateľ napáda v návrhu, sú pravdivé a korektné informácie, žalovaný článok sa týka vecí verejných, o ktorých autori

článku objektívne informovali. Záujem médií a verejnosti o osobu navrhovateľa bol vyvolaný v dôsledku konania a vyjadrení žalobcu, ktorými popieral tvrdenia a závery ministra školstva SR. Podľa názoru odporcu navrhovateľa nediskreditoval žalovaný článok, ale obsah informácií ním prezentovaných a jeho stanoviská k zákonu platne prijatému NR SR. Cieľom autorov článku nebolo očierniť alebo uraziť navrhovateľa, prípadne obviniť ho z nezákonnej činnosti. Ďalej uviedol, že navrhovateľ je osobou verejného záujmu a jeho vstup do politiky znamená konkludentný súhlas s väčšou mierou zverejňovania informácií o svojej osobe, a to nielen informácií pozitívnych. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by bola v značnej miere znížená jeho dôstojnosť alebo vážnosť v spoločnosti, preto nie je dôvod, aby mu bola priznaná bezprecedentne vysoká náhrada nemajetkovej ujmy.

Svedkyňa W. H. - spoluautorka článku uviedla, že nakoľko sa zaoberá prevažne tematikou školstva, s kolegom E. A. napísali predmetný článok, a to z toho dôvodu, že bol prijatý nový vysokoškolský zákon. Predmetný článok nebol namierený proti navrhovateľovi. Tento článok nebol autorizovaný, ale s kolegom požiadali o právnu analýzu Ministerstvo školstva SR a odborový zväz. Na čo boli informovaní, že na viacerých rektorátoch sa nachádza právna analýza prof. E., ním podpísaná, z toho usúdili, že túto analýzu na školy rozposlal navrhovateľ. Ďalej uviedla, že názov článku korešponduje s obsahom článku, s kolegom pri písaní vychádzali z právnej analýzy navrhovateľa, ako aj z informácie Ministerstva školstva SR, ktoré dalo stanovisko, že je potrebné rešpektovať dané ustanovenie tak, ako bolo ustanovené parlamentom. O právnej analýze navrhovateľa sa dozvedela od rektorov vysokých škôl, ktorí na Slovenskej rektorskej konferencii prijali k nej kritické stanovisko. Spoluautor článku pri telefonáte s navrhovateľom mal zapnuté hlasné odpočúvanie, preto má vedomosť o tom, že všetky citácie navrhovateľa v článku sú autentické. Informácie ohľadne majetkových pomerov navrhovateľa získala z internetovej stránky parlamentu dňa 21.11.2007 v kolónke pri príjmoch navrhovateľa z iných zamestnaní a funkcií bolo uvedené číslo 0. Skutočnosť, že „prípadov ako je E. je v školách veľa“ zistila na Ministerstve školstva SR, ktoré ju informovalo, že je málo profesorov a veľa študijných odborov, ktoré garantujú.

Svedok A. E. - spoluautor článku uviedol, že navrhovateľa pred uverejnením článku nepoznal, v žiadnom prípade nemal v úmysle dotknúť sa jeho cti a dobrého mena, jeho cieľom bolo písať o novom vysokoškolskom zákone a parciálnom probléme, v ktorom navrhovateľ, ako verejne činná osoba figuruje. Názov článku korešponduje s jeho obsahom, nikde neuvádzal, že navrhovateľ nerešpektuje zákon, resp. v budúcnosti nebude rešpektovať zákon. Skutočnosť, že navrhovateľ nabáda vysoké školy, aby ignorovali zákon ministra školstva, mu

vyplynula jednak z právnej analýzy navrhovateľa a taktiež aj z rozhovorov s rektormi vysokých škôl, ktorí potvrdili, že predmetnú analýzu obdržali od navrhovateľa.

Svedok navrhovateľa kontaktoval telefonicky dňa 21.11.2007 a všetky citácie navrhovateľa sú autentické. Navrhovateľ mu dosť emotívne odôvodňoval, prečo je predmetné ustanovenie neplatné a že mu nerobí problém súčasne pracovať na

viacerých miestach a viacerých funkciách, nemieni sa vzdať ani jedného miesta a nekoná protiprávne. Ďalej uviedol, že informácie ohľadne príjmu navrhovateľa má z internetovej stránky parlamentu. Túto skutočnosť si overoval aj u navrhovateľa, ktorý ho informoval, že nie je možné, aby pri iných príjmoch mal uvedenú 0. Svedok sa preto skontaktoval s tajomníčkou výboru pre nezlučiteľnosť funkcií a táto ho ubezpečila, že navrhovateľ odovzdal majetkové priznanie, kde v kolónke iné príjmy bola uvedená 0. Preto v článku uviedol, že “koľko E. zarába za svoje zamestnania a funkcie, nie je jasné“. Skutočnosť, že „prípadov, ako je E., je veľa“ sa dozvedel od viacerých rektorov vysokých škôl. Svedok O.. E. E. uviedol, že spolu s navrhovateľom sú zakladajúci členovia tenisového klubu E., s.r.o., preto sa cíti byť dotknutý uvedeným článkom aj on, resp. tenisový klub. Členovia klubu sa ho pýtali, ako je možné, že navrhovateľ stíha prácu na toľkých miestach, že nehorázne zarába, ako má čas viesť aj tenisový klub, keď robí poslanca, vysokoškolského pedagóga atď. Klub utrpel na svojej povesti, hoci na ekonomickej činnosti klubu sa uverejnenie článku neprejavilo. Na obsah článku si už nepamätá, ale pamätá si, že po uverejnení článku dotazy členov tenisového klubu na navrhovateľa boli skôr negatívneho charakteru.

K navrhovateľovi svoj vzťah nezmenil, má k nemu dôveru.

Svedok C.. I. C. uviedol, že je prodekanom na H. fakulte v J., kde navrhovateľ je dekanom. Predmetný článok podľa jeho názoru, je vyslovene útočný, nakoľko sa zaoberá počtom funkcií navrhovateľa a jeho

odborným životom, nie jeho názorom na novelu vysokoškolského zákona a na osobu navrhovateľa mal veľmi intenzívny dopad. Po jeho uverejnení bol svedkom nespočetných telefonátov, kde museli s navrhovateľom reagovať na skutočnosti uverejnené v článku. Predmetný článok nešťastne zasiahol aj do života H. fakulty v J.. Svedok nemá vedomosť o tom, že by z faxu H. fakulty v J. bola rozosielaná právna analýza navrhovateľa.

Svedok C.. D.. D. S. uviedol, že podľa jeho názoru predmetný článok znížil kredit navrhovateľa v právnickej obci, lebo na vedeckej rade H. fakulty v T. T. ako aj na H. akadémii sa ho pýtali na výroky uverejnené v predmetnom článku, že prof. E. nechce rešpektovať zákon. Z týchto dôvodov si svedok myslí, že článok navrhovateľovi značne poškodil, nakoľko on ako právnik by mal dodržiavať zákon na prvom mieste. Svedka najviac iritoval názov článku, obsah článku si už nepamätá, nemá vedomosť o tom, že by bola navrhovateľom spracovaná právna analýza spomínaná v článku. K navrhovateľovi na základe článku nezmenil svoj vzťah, poznajú sa od študentských čias.

Svedok D.. T. J. prodekan H. fakulty v J. uviedol, že si predmetný článok prečítal po tom, čo bol naň upozornený ľuďmi z právnickej oblasti, viacerí sa informovali, či je pravdou, že navrhovateľ nechce rešpektovať zákon, aj študenti sa ho pýtali na túto skutočnosť. Svedok si myslí, že predmetný článok veľmi poškodil navrhovateľovi, čo sa týka jeho povesti. V súvislosti s článkom zaznamenal internetovú diskusiu, kde boli veľmi negatívne reakcie namierené voči navrhovateľovi. Nemá vedomosť o tom, že by navrhovateľom bola spracovaná predmetná právna analýza, ani že by bola rozosielaná z faxu H. fakulty v J.. S navrhovateľom je naďalej v korektnom kolegiálnom vzťahu, má k nemu dôveru. Svedok O.. D. G. uviedol, že ako predseda Z. zväzu pracovníkov školstva a vedy na J. často komunikoval s autorkou článku W. H., ktorej pravdepodobne poskytol právnu analýzu navrhovateľa v súvislosti s novelou zákona o vysokých školách, ktorú mu priniesol doc. U. - vysokoškolský učiteľ, ktorý vtedy bol podpredsedom zväzu. Uvedenú analýzu čítal, ale viac sa s ňou nezaoberal, nakoľko nemá právne vzdelanie. Po prečítaní tejto právnej analýzy rozhodne nemal dojem, že by navrhovateľ nabádal na nerešpektovanie zákona. Svedok si nepamätá aká bola reakcia SRK.

Svedok C.. D.. E. R. B.. - dekan H. v T. uviedol, že vzhľadom na odstup času si už nepamätá obsah predmetného článku. O právnej analýza navrhovateľa k otázke pracovného času profesorov nemá vedomosť. V súlade s pokynom rektora K. predložil navrhovateľovi na podpis čestné prehlásenie, ktoré sa týkalo dĺžky pracovného času a počtu pracovných pomerov, ktoré navrhovateľ nepodpísal a vrátil mu ho so svojim stanoviskom na osobitnom papieri, kde uviedol, že jeho pracovno-právny vzťah je v súlade s platnými predpismi, bolo to v decembri 2007. Svedok uviedol, že nevyzval navrhovateľa, aby sa vzdal jedného zo svojich zamestnaní, ale dal mu podpísať uvedený Pokyn rektora 7/2007. Svoj vzťah svedok k navrhovateľovi po prečítaní predmetného článku nezmenil. Svedok H.. M. G., B.. - rektor K. T. uviedol, že citovanú právnu analýzu navrhovateľa nečítal, avšak plénum Slovenskej rektorskej konferencie dňa 30.11.2007 zaujalo k nej stanovisko, ktoré hodnotí predmetnú analýzu ako výzvu k nezodpovednému konaniu navádzajúcemu na nedodržiavanie zákonov, ktoré v konečnom dôsledku ohrozuje právnu istotu. Súčasne SRK vyzvala rektorov vysokých škôl, aby v plnom rozsahu aplikovali predmetné ustanovenie, inak sa dopustia porušenia finančnej disciplíny. Stanovisko prezídia SRK zo dňa 22.11.2007 sa stalo podkladom k stanovisku pléna SRK. Keďže na UK sa vychádzalo z toho, čo je platné, boli prijaté aj vnútorné právne predpisy v súlade s touto platnou právnou úpravou. Listom zo dňa 28.9.2007 UK žiadala navrhovateľa, aby inicioval v parlamente zosúladenie § 74 ods. 3 zákona o vysokých školách so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES, avšak táto zmena sa do 31.12.2007 neudiala, preto UK postupovala podľa platného zákona. Svedok nemá vedomosť o tom, že by navrhovateľ niekoho nabádal na neplnenie zákonov, nemá vedomosť však o tom, že by niekto z rektorov právnu analýzu navrhovateľa podporoval, resp. že by niekto navrhovateľa požiadal o spracovanie takejto analýzy. Svedok sa so stanoviskom pléna SRK sa stotožňuje. Taktiež nemá vedomosť o tom, či bola predmetná právna analýza doručená na iné univerzity, ale žiadny z rektorov nespochybnil, že ju treba považovať za výzvu a preto bolo aj prijaté uvedené stanovisko pléna SRK. Hlavným dôvodom pôvodne navrhovaného ustanovenia

o dĺžke pracovného úväzku vysokoškolských učiteľov bolo, aby nebola znižovaná kvalita vysokoškolského vzdelávania a nemohlo sa stávať, aby vysokoškolský učiteľ

pôsobil na plný úväzok na viacerých vysokých školách súčasne. Citácia svedka v predmetnom článku je presná, lebo článok v tejto časti svedok autorizoval. Napriek tomu, že s výzvou navrhovateľa svedok nesúhlasil, svoj vzťah na základe predmetného článku k nemu nezmenil.

Svedok prof. E.. R. P. uviedol, že predmetný článok uverejnený v H. dňa 27.11.2007 nečítal a preto k nemu ani nevie uviesť stanovisko. Nemá vedomosť o právnej analýze navrhovateľa ani o nejakej jeho výzve, táto mu doručená nebola. Nepamätá si, či sa zúčastnil zasadnutia Slovenskej rektorskej konferencie dňa 30.11.2007 v C. a ani si nepamätá, že by sa meno prof. E. spomínalo na nejakom rokovaní SRK. Často sa stávalo, že v zápisniciach rokovaní SRK sa objavovali vyhlásenia SRK, o ktorých neboli prijaté žiadne uznesenia. Ďalej uviedol, že žiaden z poslancov ho na nič nenabádal, vzhľadom k tomu, že v tom čase bol rektorom súkromnej vysokej školy, novela ustanovenia § 74 ods. 3 zákona o vysokých školách sa školy dotýkala len okrajovo. Svedok prof. D.. D. P. uviedol, v čase keď bol uverejnený predmetný článok bol rektorom I. H., predmetný článok čítal a nemá vedomosť o tom, že by navrhovateľ nabádal vysoké školy, aby ignorovali nový zákon ministra školstva D. E.. Žiadny list so žiadnou výzvou prof. E. neobdržal. Nepamätá si, či bol prítomný na konferencii SRK dňa 30.11.2007 a preto si nepamätá aké stanovisko bolo prijaté vtedy plénom SRK. O problematike pracovného času na vysokých školách sa diskutovalo na viacerých konferenciách, stanoviská boli rôzne k tejto problematike.

Svedok prof. S.. L. P., rektor K. sv. B. a E. v Q., uviedol, že predmetný článok uverejnený v H. dňa 22.11.2007 nečítal a ani nevie, čo je obsahom tohto článku. Nespomína si, že by dňa sa 30.11.2007 zúčastnil konferencie SRK na C. a nemá vedomosť o tom, že by na ich univerzitu bol doručený nejaký list prof. E.. Predložil preskúmanie došlej korešpondencie, z ktorej je zrejmé, že v období od 1.1.2007 do 10.5.2010 sa nenachádza žiadne zásielka - list s právnou analýzou prof. E. E.. V právnej analýze ustanovení § 74 ods. 3 a § 113 ods.6 zákona o vysokých školách a ich vzájomného vzťahu zo dňa 24.9.2007 je uvedené : „Ostatnou novelou zákona o vysokých školách (č. 363/2007 Z.z.) bolo do zákona o vysokých školách formulované ustanovenie § 113a ods. 6, podľa ktorého: „Pracovnoprávne vzťahy, ktoré vznikli pred prvým septembrom 2007, sa zosúladia s § 74 ods. 3 do 31. decembra 2007. Pracovnoprávne vzťahy uzatvorené na funkciu hosťujúceho docenta pred 1. septembrom 2007 zostávajú v platnosti, najdlhšie do doby skončenia ich platnosti.“ Citované prechodné ustanovenie nadväzovalo na navrhované nové znenie § 74 ods. 3, ktoré sa malo touto novelou prijať. Keďže Národná rada Slovenskej republiky navrhované znenie § 74 ods. 3 neschválila, prvá veta uvedeného prechodného ustanovenia je obsolétna, pretože prijatím ostatnej novely zákona o vysokých školách nenastala zmena platného právneho stavu.

V tejto súvislosti treba upozorniť aj na skutočnosť, že ustanovenie § 74 ods. 3, podľa ktorého „Týždenný pracovný čas zamestnancov uvedených v odsekoch 1 a 2 ktorí vykonávajú prácu na ustanovený týždenný pracovný čas podľa osobitného predpisu, vrátene práce nadčas, je najviac 58 hodín, aj keď pracujú pre viacerých zamestnávateľov“, v nadväznosti na § 113 ods. 6 zákona o vysokých školách stratilo dňom vstupu Slovenskej republiky do EÚ (t.j. 1. mája 2005) platnosť. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že ostatnou novelou zákona o vysokých školách sa vypustilo ustanovenie § 113 ods. 6, pretože jeho vypustením nie je možné spätne oživiť ustanovenie, ktorého platnosť už skončila 1. mája 2005. vzhľadom na uvedené platný zákon o vysokých školách od 1. mája 2005 už neobsahuje § 74 ods. 3, a aj preto je novelou formulované ustanovenie § 113a ods. 6 (jeho prvá veta) absolétne.

Vo väzbe na uvedené platí pre týždenný pracovný čas pedagogických zamestnancov vysokých škôl ust. § 85 Zákonníka práce, kde je ustanovený maximálny týždenný pracovný čas u každého jednotlivého zamestnávateľa na 40 hodín týždenne.

V stanovisku pléna Slovenskej rektorskej konferencie zo dňa 30.11.2007 je okrem iného uvedené, že pre plénum Slovenskej rektorskej konferencie je neprijateľné pripojiť sa k výzve prof. D.. E. E., B.., aby rektori vysokých škôl neaplikovali ustanovenie § 74 ods. 3 zákona o vysokých školách, podľa ktorého týždenný pracovný čas vysokoškolských učiteľov, výskumných pracovníkov, umeleckých pracovníkov a ostatných zamestnancov vysokých škôl, ktorí vykonávajú prácu na ustanovený týždenný pracovný čas podľa osobitného prepisu vrátene práce nadčas, je najviac 58 hodín, aj keď pracujú pre viacerých zamestnávateľov.

Predmetnú výzvu Slovenská rektorská konferencia hodnotí ako nezodpovedné konanie navádzajúce k nedodržiavaniu zákonov, ktoré v konečnom dôsledku ohrozuje právnu istotu - jeden z atribútov právneho štátu.

V liste O.. H. T., konateľa spoločnosti Q. C. s.r.o., tento navrhovateľovi oznamuje, že vzhľadom na skutočnosti uverejnené v článku dňa 22.11.2007 v Pravde už nepočítajú s právnou pomocou

navrhovateľa, lebo predmetný článok poškodil osobnostný rozmer navrhovateľa. V liste Mestského úradu v M. prednosta E. O.. D. U. oznamuje navrhovateľovi, že vzhľadom na skutočnosti uvedené v H. v článku „H., dekan a profesor práva nechce rešpektovať zákon“, navrhuje ukončenie všetkých zmluvných vzťahov s navrhovateľom ohľadne poskytovania právnej pomoci z dôvodu, že niektorí členovia E. dali najavo, že nie je vhodné naďalej s navrhovateľom spolupracovať. Podľa § 11 Obč. zák. fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Podľa § 13 ods.1 Obč. zák. fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa

odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch /ods.2 cit. ust./. Podľa odseku 3 cit. ust. výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo.

Podľa § 120 ods.1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd po doplnení dokazovania v intenciách zrušujúceho uznesenia dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný a mal za to, že boli splnené zákonné podmienky na to, aby návrhu navrhovateľa v časti, ktorej žiadal uverejniť ospravedlnenie odporcu, vyhovel podľa alternatívneho návrhu zo dňa 26.8.2010.

Súd v súlade so zrušujúcim uznesením mal za úlohu posúdiť, či výroky uverejnené v predmetnom článku boli spôsobilé zasiahnuť do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti v takej miere, že by poškodili jeho dobré meno, česť a ľudskú dôstojnosť.

Ustanovenie § 11 Obč. zák. poskytuje ochranu len voči takým zásahom, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na integrite oprávneného subjektu tým, že znižujú jeho vážnosť a dôstojnosť v očiach spoluobčanov a tak ohrozujú jeho postavenie a uplatnenie sa v spoločnosti. Zásah musí byť objektívne spôsobilý takúto ujmu spôsobiť. Musí ísť o jednanie proti mravnej integrite, znižovanie dôstojnosti, vážnosti, cti, o jednanie z hľadiska vzťahu k spoluobčanom, o jednanie ohrozujúce postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Forma ochrany a tým aj súdneho výroku a prípadnej reparácie následkov závisí od charakteru porušenia a ujmy a od okolností prípadu a vhodnosti prostriedkov nápravy. Je však potrebné robiť rozdiel medzi kritikou a neoprávneným zásahom, pričom rozdiel medzi nimi treba umiestniť v rozhodujúcom hľadisku pravdivosti, vernosti, objektívnosti a cieľa, ktorý je konkrétnym prejavom sledovaný. Zákonná ochrana je daná len ak vytýkané prejavy sú zásadne nepravdivé, alebo pravdu skresľujúce. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenia alebo obvinenie, ktoré zasahuje práva chránené ustanoveniami § 11 a nasl. Obč. zák. Bez významu je skutočnosť, či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia, alebo či išlo o nedbanlivé preberania poznatkov a ich rozširovanie. Z týchto dôvodov sa súd zaoberal pravdivosťou uverejnených a navrhovateľom napadnutých výrokov predmetného článku a ich spôsobilosťou zasiahnuť do jeho osobnostných práv.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľ je autorom „Právnej analýzy ustanovení § 74 ods. 3 a § 113 ods. 6 zákona o vysokých školách a ich vzájomného vzťahu“ zo dňa 24.9.2007. K predmetnej právnej analýze dňa 22.11.2007 prezídium SRK zaujalo negatívne stanovisko, ktoré bolo

podkladom pre stanovisko pléna SRK, kde predmetnú analýzu označili ako výzvu prof. D.. E. E., B., aby vysoké školy, resp. rektori vysokých škôl neaplikovali ustanovenie § 74 ods. 3 zákona o vysokých školách a túto výzvu navrhovateľa vyhodnotili ako nezodpovedné konanie navádzajúce k nedodržiavaniu zákonov, ktoré v konečnom dôsledku ohrozuje právnu istotu - jeden z atribútov právneho štátu.

V súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý je pre prvostupňový súd záväzný, súd dospel k záveru, že z obsahu predmetnej právnej analýzy navrhovateľa vyplýva, že ide o právny rozbor a odborné stanovisko k problematike pracovného času na vysokých školách, ktoré vzhľadom na navrhovateľom predložené ďalšie právne analýzy založené v spise, ktoré vypracoval v iných prípadoch, nebolo ojedinelé. Preto nemožno posudzovať vypracovanie predmetnej analýzy za „nabádanie navrhovateľa, aby vysoké školy ignorovali nový zákon bývalého ministra školstva D.“, tak ako je uvedené v napadnutom článku. Ďalej treba uviesť, že v konaní nebolo preukázané, že navrhovateľ „rozposlal na školy list so svojou právnou analýzou, podľa ktorej rektori nič meniť nemusia, lebo ministrovo obmedzenie je nezmyselné“. Ani jeden zo svedkov vypočutých v konaní nepotvrdil, že by navrhovateľ rozposielal predmetnú právnu analýzu na vysoké školy. Toto tvrdenie autorov článku nebolo podložené žiadnym dôkazom. Navrhovateľ poprel, že by posielal na vysoké školy svoju právnu analýzu k danej problematike. Súd na základe zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že minimálne tieto dva výroky uvedené v článku sú nepravdivé. Pokiaľ ide o samotný názov článku „. poslanec a profesor práva nechce rešpektovať zákon“ vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti tento titulok nemá žiadne opodstatnenie. Odporca v konaní nepreukázal ako dospel k tomuto skutkovému tvrdeniu, lebo z výpovedí svedkov ani z listinných dôkazov nič také nevyplýva. Plénum SRK k svojmu stanovisku k právnej analýze prof. E. dospelo dňa 30.11.2007, teda až po uverejnení predmetného článku. Ako vyplýva z výpovedí účastníkov tejto konferencie prof. P., prof. P. prof. P., títo si nepamätajú, že by predmetom rokovaní bola právna analýza navrhovateľa, resp. že by plénum SRK prijalo k právnej analýze prof. E. nejaké stanovisko. Preto je súd toho názoru, že toto stanovisko SRK nemôže byť podkladom pre napísanie výrokov napadnutých navrhovateľom, ktoré uviedli autori v predmetnom článku. Na základe všetkých týchto dôvodov súd dospel k záveru, že do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti odporca zasiahol uvedenými výrokmi, ktoré sa nezakladajú na pravde a majú difamačný charakter, teda sú spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti navrhovateľa a preto zaviazal odporcu uverejniť ospravedlnenie, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

V časti návrhu o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 OZ je súd povinný skúmať dve zákonom stanovené hľadiská a to, závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo. V zmysle platnej judikatúry už samotný fakt, že neoprávneným zásahom do chránených práv navrhovateľa došlo prostredníctvom médií, zakladá nárok navrhovateľa na náhradu

nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd vychádzal z toho, že tento zásah do práv navrhovateľa, ktorého výsledkom bolo zníženie jeho dôstojnosti a vážnosti v očiach verejnosti, mal širokú publicitu (bol uverejnený v jednom z najčítanejších denníkov na

Slovensku) a preto aj následky tohto zásahu sú omnoho vážnejšie a citeľnejšie, ako to vyplýva aj z internetovej diskusie na webových stránkach denníka Pravda a výpovedí svedkov vypočutých v tomto konaní. Negatívny dopad tohto zásahu do práv navrhovateľa sa premietol nielen do sféry odborného a profesionálneho života ale zasiahol aj do sféry privátnych a spoločenských vzťahov navrhovateľa, čo je podložené tiež svedeckými výpoveďami citovanými vyššie. Ďalšou významnou okolnosťou je skutočnosť, že navrhovateľ je verejným činiteľom, v tom čase bol predseda ústavnoprávneho výboru NR SR, dekan vysokej školy v J. prednášajúci profesor na viacerých právnických fakultách a činný advokát, ktorého hlavnou prioritou by malo byť dodržiavanie zákona. Uverejnenie predmetných výrokov malo dopad na širokú verejnosť, ako je zrejmé aj z internetovej diskusie, odporca výrazne znížil dôveryhodnosť navrhovateľa, čo vyplýva aj z listov O. a Ing. D. adresovaných navrhovateľovi, čo zdôrazňuje význam negatívneho zásahu do jeho práva na ochranu osobnosti. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je oprávnený a za primeranú považoval sumu 10.000 Eur, ktorá podľa názoru súdu zodpovedá satisfakčnej a preventívnej funkcii tejto finančnej náhrady.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 149 ods.1 OSP v spojení s § 142 ods. 3 OSP, podľa ktorého, ak rozhodnutie súdu o výške plnenia závisí od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, môže súd priznať účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech len čiastočný, plnú náhradu trov konania. Preto súd priznal navrhovateľovi plnú náhradu súdneho poplatku za návrh vo výške 15.003,65 Eur, súdneho poplatku

za odvolanie vo výške 7.036,50 Eur a náhradu trov právneho zastupovania podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov za 10 úkonov po 270,53 Eur (prevzatie veci, návrh, podania zo dňa 7.12.2007, 23.10.2008, 18.4.2008, 20.2.2008 a účasť na pojednávaniach dňa 17.4.2008, 10.6.2008, 23.9.2008, 25.11.2008), čo je spolu 270,53 Eur x 10 = 2.705,30 Eur, 3 úkony po 270,54 Eur (vyjadrenie zo dňa 20.1.2009, účasť na pojednávaní dňa 27.1.2009 a odvolanie dňa 6.3.2009), čo je spolu 270,54 Eur x 3 = 811,62 Eur a 5 úkonov po 91,29 Eur (účasť na pojednávaní dňa 13.5.2010 a dňa 28.10.2010), čo je spolu 91,29 Eur x 5 = 456,45 Eur + 6,30 Eur x 10 (režijný paušál) + 6,95 Eur RP x 3 + 7,21 Eur RP x 5 + 777,72 Eur DPH , čo predstavuje spolu 4.870,99 Eur celkovú výšku trov právneho zastupovania. Súd preto zaviazal odporcu na zaplatenie náhrady trov konania v celkovej výške 26.911,14 Eur.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa

jeho doručenia na podpísanom súde, dvojmo.

Odvolanie voči rozsudku musí obsahovať tieto náležitosti:

· z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované

· v odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha

· odvolanie podlieha súdnemu poplatku v rovnakej výške ako sa platí súdny poplatok za návrh

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

· v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

· konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

· súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

· súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

· doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

· rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zák.č. 233/1995 Z.z.).